

Bruksela, 25 marca 2019 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRAWO KONKURENCJI UE

W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo złożyło notyfikację o zamiarze wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”). W dniu 22 marca 2019 r. Rada Europejska (art. 50) zdecydowała, w porozumieniu ze Zjednoczonym Królestwem, i pod warunkiem zatwierdzenia umowy o wystąpieniu przez Izbę Gmin do dnia 29 marca 2019 r., przedłużyć dwuletni okres przewidziany przez art. 50 ust. 3 TUE do dnia 22 maja 2019 r.

W przypadku niezatwierdzenia umowy o wystąpieniu przez Izbę Gmin do dnia 29 marca 2019 r., Rada Europejska zdecydowała przedłużyć okres przewidziany w art. 50 ust. 3 TUE do dnia 12 kwietnia 2019 r. Oznacza to, że od dnia 13 kwietnia 2019 r. o godz. 00:00 czasu środkowoeuropejskiego („dzień wystąpienia”) Zjednoczone Królestwo może być „państwem trzecim”¹.

Przygotowania do wystąpienia mają znaczenie nie tylko dla UE i władz krajowych, lecz również dla podmiotów prywatnych.

W związku z niepewnością dotyczącą ratyfikacji umowy o wystąpieniu wszystkim zainteresowanym stronom, a w szczególności podmiotom gospodarczym, przypomina się o skutkach prawnych, które trzeba będzie uwzględnić w sytuacji, kiedy Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim.

Z zastrzeżeniem okresu przejściowego przewidzianego w umowie o wystąpieniu², począwszy od dnia wystąpienia, Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim w odniesieniu do stosowania unijnych reguł konkurencji³.

Niniejsze zawiadomienie zawiera pewne wskazówki dotyczące jedynie głównych skutków, jakie można przewidzieć dla stosowania unijnego prawa konkurencji (ochrona konkurencji, kontrola połączeń)⁴ w przypadku braku porozumienia.

---

¹ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

² Zob. część czwarta Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. C 66 I z 19.2.2019, s. 1).

³ Do czasu wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE prawo konkurencji UE ma jednak nadal w pełni zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie, podobnie jak w każdym innym państwie członkowskim.

⁴ Niniejsze zawiadomienie jest nieoficjalnym dokumentem służb DG ds. Konkurencji, który nie tworzy praw ani nie wpływa na nie, ani nie jest wiążący dla Komisji Europejskiej.

1. EGZEKWOWANIE UNIJNYCH ZASAD OCHRONY KONKURENCJI

Egzekwowanie unijnych zasad ochrony konkurencji regulują art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), rozporządzenie (WE) nr 1/2003⁵ oraz rozporządzenie (WE) nr 773/2004⁶. Te ramy prawne uzupełniają inne rozporządzenia dotyczące poszczególnych rodzajów działalności lub określonych sektorów, a także wskazówki zawarte w różnych decyzjach⁷, zawiadomieniach i wytycznych przyjętych przez Komisję Europejską („Komisja”) oraz w orzecznictwie sądów Unii⁸.

Terytorialny zakres stosowania prawa konkurencji UE

Terytorialny zakres stosowania unijnych zasad ochrony konkurencji zdefiniowano w art. 101 i 102 TFUE, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał Sprawiedliwości”). Mają one zastosowanie bez względu na przynależność państwową przedsiębiorstwa, jego kraj założenia czy kraj, w którym ma ono siedzibę główną, i mogą także obejmować działania mające miejsce poza UE. Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że okoliczność faktyczna dla przedsiębiorstwa uczestniczącego w porozumieniu, iż ma siedzibę w państwie trzecim, nie stanowi przeszkody w zastosowaniu TFUE, jeśli takie porozumienie wywołuje skutki na terytorium rynku wewnętrznego⁹. W przypadku działań mających miejsce poza UE właściwość Komisji może być uzasadniona na podstawie prawa międzynarodowego publicznego: albo na podstawie wdrażania praktyk w UE¹⁰ albo na podstawie zasady kwalifikowanych skutków w UE¹¹.

W związku z tym fakt, że – po wystąpieniu z UE – Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim, nie będzie miał sam w sobie wpływu na stosowanie unijnych zasad ochrony konkurencji w odniesieniu do brytyjskich przedsiębiorstw. Podobnie jak wszystkie inne przedsiębiorstwa zarejestrowane lub mające siedzibę w państwie trzecim, przedsiębiorstwa brytyjskie będą podlegały unijnym zasadom ochrony konkurencji, jeżeli jego zachowanie antykonkurencyjne będzie miało miejsce lub będzie wywoływać skutki w UE. Dotyczy to przedsiębiorstw publicznych

---

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101] i [102] Traktatu, Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁶ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. [101] i art. [102] Traktatu, Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18.

⁷ Decyzja 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji, Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29.

⁸ Przegląd prawodawstwa oraz poszczególnych zawiadomień i wytycznych można pod adresem: <http://ec.europa.eu/competition/antitrust/legislation/legislation.html>.

⁹ Zob. na przykład wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 25 listopada 1971 r., Béguelin Import, 22/71, ECLI:EU:C:1971:113, pkt 11.

¹⁰ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 27 września 1988 r., Ahlström Osakeyhtiö i inni przeciwko Komisji, sprawy połączone 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 i 125/85 do 129/85, ECLI:EU:C:1988:447, pkt 16.

¹¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2017 r., Intel Corp. przeciwko Komisji, C-413/14, ECLI:EU:C:2017:632, pkt 43–47.

i przedsiębiorstw, które korzystają z praw specjalnych lub wyłącznych, i które znajdują się lub mają siedzibę w Zjednoczonym Królestwie.

Szczególne kwestie dotyczące egzekwowania unijnych zasad ochrony konkurencji po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE

Komisja nadal będzie wykonywać swoją właściwość w odniesieniu do porozumień lub zachowań wpływających na konkurencję na rynku wewnętrznym. Równolegle może być również stosowana właściwość Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do tego typu praktyk na podstawie jego własnych krajowych zasad ochrony konkurencji.

Skutki dla uprawnień dochodzeniowych Komisji i ważności decyzji Komisji

Komisja nie będzie już mogła prowadzić w Zjednoczonym Królestwie kontroli na podstawie art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. Nadal będzie mogła jednak uzyskać informacje na podstawie art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

Wszystkie decyzje Komisji przyjęte na podstawie art. 101 i 102 TFUE przed wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE zachowują ważność.

2. UNIJNA KONTROLA ŁĄCZENIA PRZEDSIĘBIORSTW

Unijna kontrola łączenia przedsiębiorstw podlega przepisom rozporządzenia UE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw¹² („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) i rozporządzenia wykonawczego do tego rozporządzenia¹³. Te ramy prawne uzupełniają wskazówki zawarte w różnych zawiadomieniach i wytycznych Komisji oraz w orzecznictwie sądów Unii¹⁴.

Rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ustanawia system kontroli *ex ante*, w ramach którego na niektóre rodzaje transakcji o określonym progu obrotu strony muszą uzyskać zgodę Komisji, zanim będą mogły je zrealizować. Jeżeli Komisja ma właściwość w odniesieniu do transakcji na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, państwa członkowskie nie mogą już do danej transakcji stosować krajowych przepisów prawa konkurencji. Mogą jednak wprowadzić odpowiednie środki w celu ochrony uzasadnionych interesów innych niż interesy uwzględnione w rozporządzeniu w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, na warunkach określonych w jego art. 21. Właściwość wyłączną Komisji w UE na podstawie rozporządzenia

---

¹² Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

¹³ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 802/2004 z 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw i załączników do tego rozporządzenia (formularz CO, skrócony formularz CO, formularz UW i formularz RM) (Dz.U. L 133 z 30.4.2004, s. 1, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1033/2008 (Dz.U. L 279 z 22.10.2008, s. 3) oraz rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1269/2013 (Dz.U. L 336 z 14.12.2013, s. 1).

¹⁴ Przegląd poszczególnych zawiadomień i wytycznych znajduje się pod adresem: <http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/legislation.html>.

w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw określa się również jako „zasadę kompleksowej obsługi”.

Jeżeli chodzi o zasady ochrony konkurencji, unijny system kontroli łączenia przedsiębiorstw ma zastosowanie bez względu na przynależność państwową przedsiębiorstwa, jego kraj założenia czy kraj, w którym ma ono siedzibę główną. W związku z tym fakt, że – po wystąpieniu z UE – Zjednoczone Królestwo stanie się państwem trzecim, nie będzie miał wpływu na stosowanie rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw do przedsiębiorstw ze Zjednoczonego Królestwa, jeżeli spełnione są kryteria właściwości tego rozporządzenia.

Możliwe jest, że zarówno Komisja, jak i brytyjski krajowy organ ochrony konkurencji będą właściwe do równoczesnego zbadania planowanej koncentracji, lecz zgodnie z ich odpowiednimi przepisami prawa materialnego i przepisami jurysdykcyjnymi dotyczącymi kontroli połączeń¹⁵. W związku z tym przedsiębiorstwa nie będą już korzystać w tym zakresie z zasady kompleksowej obsługi.

Szczególne kwestie dotyczące oceny właściwości Komisji

Data istotną z punktu widzenia ustalenia właściwości UE w sprawie koncentracji na podstawie art. 1 i 3 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw do przedsiębiorstw, jest data zawarcia wiążącej prawnie umowy, ogłoszenia publicznej oferty lub nabycia pakietu kontrolnego bądź też data pierwszego zgłoszenia koncentracji, w zależności od tego, która przypada pierwsza¹⁶. Fakt wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE nie zmienia tych zasad. Jeżeli któreś z istotnych zdarzeń ma miejsce przed wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z UE, Komisja oceni, czy w dniu, w którym miało miejsce dane wydarzenie, spełnione jest kryterium właściwości na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

Jeżeli data istotna z punktu widzenia ustalenia właściwości UE przypada po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE, Komisja – przy ustalaniu odnośnego unijnego obrotu i odpowiednich obrotów osiągniętych w poszczególnych państwach członkowskich – nie będzie już uwzględniać obrotów, jakie strony uczestniczące w koncentracji osiągają w Zjednoczonym Królestwie¹⁷.

---

¹⁵ Podobnie jak ma to obecnie miejsce w przypadku transakcji, które zostają poddane zbadaniu przez Komisję i organy ochrony konkurencji państw trzecich.

¹⁶ Zob. pkt 156 skonsolidowanego obwieszczenia dotyczącego kwestii jurysdykcyjnych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw, Dz.U. C 95 z 16.4.2008, s. 1.

¹⁷ Może to spowodować, że niektóre transakcje, które spełniałyby progi określone w rozporządzeniu w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, gdyby uwzględniono obroty zainteresowanych przedsiębiorstw w Zjednoczonym Królestwie, nie będą podlegały już obowiązkowi zgłoszenia; na przykład gdy przedsiębiorstwo docelowe nie osiąga w UE obrotu wynoszącego co najmniej 250 mln EUR bez uwzględniania obrotów przedsiębiorstwa w Zjednoczonym Królestwie.

Szczególne kwestie w zakresie właściwości dotyczące koncentracji nie mających wymiaru unijnego po odesłaniu

Jeżeli chodzi o właściwość Komisji po odesłaniu sprawy dotyczącej koncentracji nie mającej wymiaru unijnego, należy rozróżnić odesłania poprzedzające zgłoszenie zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz odesłania po zgłoszeniu zgodnie z art. 22 tegoż rozporządzenia.

- Odesłania poprzedzające zgłoszenie zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw

Zgodnie z art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw strona lub strony zgłaszające mogą złożyć uzasadniony wniosek o zbadanie przez Komisję koncentracji nie mającej wymiaru unijnego, pod warunkiem że może ona być poddana zbadaniu zgodnie z krajowym prawem dotyczącym konkurencji co najmniej trzech państw członkowskich. Każde właściwe państwo członkowskie może wyrazić sprzeciw w terminie 15 dni roboczych. W przypadkach, w których przed dniem wystąpienia złożono wniosek zgodnie z art. 4 ust. 5, a koncentracja nie mająca wymiaru unijnego może być poddana zbadaniu w trzech państwach członkowskich, w tym w Zjednoczonym Królestwie, Komisja uzyska właściwość na podstawie art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, jeżeli – przed wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa – upłynął okres 15 dni roboczych, a żadne właściwe państwo członkowskie nie wyraziło sprzeciwu.

Fakt, że koncentracja może być poddana zbadaniu w Zjednoczonym Królestwie, nie będzie już istotny dla stosowania art. 4 ust. 5 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw w odniesieniu do wniosków złożonych po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE.

- Odesłania po zgłoszeniu zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw

Po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE nie będzie ono już upoważnione do odsyłania spraw do Komisji ani do dołączenia do wniosków o odesłanie innych państw członkowskich zgodnie z art. 22 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jeżeli Zjednoczone Królestwo wystąpiło z wnioskiem o odesłanie lub dołączyło do wniosku o odesłanie innego państwa członkowskiego przed wystąpieniem z UE, a Komisja postanowiła (lub uznaje się, że postanowiła) zbadać koncentrację zgodnie z art. 22 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw przed datą jego wystąpienia, sprawa zostanie uznana za odesłaną również w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa. W przeciwnym przypadku sprawa nie zostanie uznana za odesłaną w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa.

Ocena merytoryczna

Począwszy od dnia wystąpienia i w przypadku, jeżeli umowa o wystąpieniu nie zostanie ratyfikowana, Komisja będzie musiała uwzględnić fakt, że Zjednoczone Królestwo przestanie być częścią rynku wewnętrznego. Oznacza to, że Komisja nie będzie już właściwa, aby stwierdzić, czy planowana koncentracja zakłócałaby (lub nie) w znaczący sposób efektywną konkurencję na brytyjskim rynku krajowym lub rynkach niższego szczebla niż rynek krajowy. Ponadto handel między UE

a Zjednoczonym Królestwem może stać się przedmiotem nowych cel i barier pozataryfowych. Może to mieć wpływ na przeprowadzaną przez Komisję ocenę wpływu na konkurencję, w tym na ocenę adekwatności i efektywności środków zaradczych w przypadku, gdy koncentracja prowadzi do problemów w zakresie konkurencji. Odnośne skutki będą musiały zostać ocenione indywidualnie dla każdego przypadku, a łączące się strony zostaną zaproszone do omówienia tych aspektów ze służbami Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji.

W Zjednoczonym Królestwie nie będzie już możliwe prowadzenie inspekcji zgodnie z art. 13 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Komisja nadal będzie mogła uzyskać informacje na podstawie art. 11 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

Zachowanie ważności decyzji Komisji na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE

Wszystkie decyzje Komisji na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw (w tym decyzje o nałożeniu warunków i obowiązków) zachowują ważność po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE. W celu zachowania jasności nie należy wprowadzać rozróżnienia między decyzjami odnoszącymi się do wpływu koncentracji na konkurencję na poziomie Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub któregośkolwiek z pozostałych 27 państw członkowskich UE a decyzjami Komisji odnoszącymi się do skutków koncentracji na brytyjskim rynku krajowym lub rynkach niższego szczebla niż rynek krajowy. Decyzja pozostaje zasadniczo w mocy również w przypadkach, gdy zobowiązania dotyczą problemu konkurencji, który ma wpływ wyłącznie na brytyjski rynek krajowy lub rynki niższego szczebla niż rynek krajowy¹⁸.

Po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE strony mogą w pewnych okolicznościach zwrócić się do Komisji o uchylenie, zmianę lub zastąpienie niektórych zobowiązań w ramach standardowej klauzuli przeglądowej, która jest zazwyczaj zawarta w zobowiązaniach¹⁹. Wnioski można uznać za uzasadnione w przypadkach, w których odnośne zobowiązania dotyczą wyłącznie kwestii związanych z konkurencją na rynkach Zjednoczonego Królestwa (lub na rynkach obejmujących wyłącznie Zjednoczone Królestwo i państwo trzecie). Służby Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji będą udzielać wskazówek w indywidualnych przypadkach.

Dodatkowe informacje na ten temat można znaleźć na stronie internetowej Komisji poświęconej unijnemu prawu konkurencji (http://ec.europa.eu/competition/index_en.html). W razie potrzeby na stronie tej będą zamieszczane dodatkowe informacje.

---

¹⁸ W chwili podejmowania decyzji Komisja była właściwą instancją, a w związku z tym pozostaje w mocy obowiązek szukania środków zaradczych w celu rozwiązania problemów w zakresie konkurencji w Zjednoczonym Królestwie, podczas gdy krajowy organ ochrony konkurencji Zjednoczonego Królestwa nie był właściwy w tym zakresie.

¹⁹ Zob. sekcja F – Klauzula przeglądowa wzoru tekstu Komisji w odniesieniu do zobowiązań do zbycia, dostępna pod adresem: <http://ec.europa.eu/competition/mergers/legislation/legislation.html>.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji